Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma rozšírená komora)

z 3. mája 2018 *

„Dumping – Dovozy kyseliny vínnej s pôvodom v Číne – Zmena konečného antidumpingového cla – Čiastočné predbežné preskúmanie – Žaloba o neplatnosť – Priama a osobná dotknutosť – Prípustnosť – Určenie normálnej hodnoty – Vytvorená normálna hodnota – Zmena metódy – Individuálne zaobchádzanie – Článok 2 ods. 7 písm. a) a článok 11 ods. 9 nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 7 písm. a) a článok 11 ods. 9 nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Prispôsobenie účinkov zrušenia z hľadiska času“

Vo veci T-431/12,

Distillerie Bonollo SpA, so sídlom vo Formigine (Taliansko),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, so sídlom v Borgoriccu (Taliansko),

Distillerie Mazzari SpA, so sídlom v Sant'Agata sul Santerno (Taliansko),

Caviro Distillerie Srl, so sídlom vo Faenze (Taliansko),

Comercial Química Sarasa, SL, so sídlom v Madride (Španielsko),

v zastúpení: R. MacLean, solicitor, a A. Bochon, advokát,

žalobkyne,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci pôvodne G. Berrisch, avocat, a N. Chesaites, barrister, neskôr G. Berrisch, a napokon N. Tuominen, avocat,

žalovanej,

ktoré v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne M. França a A. Stobiecka-Kuik, neskôr M. França a J.-F. Brakeland, splnomocnení zástupcovia,

a

* Jazyk konania: angličtina.

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, so sídlom v Changzhou (Čína), v zastúpení: E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma a J. Cornelis, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 626/2012 z 26. júna 2012, ktorým sa mení a dopĺňa vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 349/2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 182, 2012, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. M. Collins (spravodajca), sudcovia M. Kăncheva, E. Bieliūnas, R. Barents a J. Passer,

tajomník: C. Heeren, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. októbra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Kyselina vínna sa používa pri výrobe vína a ďalších nápojov ako potravinárska prísada a ako inhibítor v sadre a v ďalších výrobkoch. V Európskej únii, ako aj v Argentíne sa kyselina L+ vínna vyrába z vedľajších produktov pri výrobe vína, vínneho kalu, ktoré sú spracované na vínan vápenatý a následne na kyselinu vínnu. V Čínskej ľudovej republike sa kyselina L+ vínna a kyselina DL vínna vyrábajú z benzénu, ktorý sa spracuje na maleínanhydrid, následne na kyselinu maleínovú, a napokon na kyselinu vínnu. Kyselina vínna vyrobená prostredníctvom chemickej syntézy má rovnaké fyzikálne a chemické vlastnosti a je určená na rovnaké základné spôsoby použitia ako kyselina vínna vyrobená z vedľajších produktov pri výrobe vína.

2 Dňa 24. septembra 2004 bola Európskej komisii predložená sťažnosť týkajúca sa dumpingových praktík v odvetví kyseliny vínnej, ktorú podali viacerí európski výrobcovia vrátane spoločností Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA.

3 Dňa 30. októbra 2004 uverejnila Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o začatí antidampingového konania v súvislosti s dovozom kyseliny vínnej pochádzajúcej z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ C 267, 2004, s. 4).

4 Výrobcovia, ktorých sa sťažnosť týkala, podali svoje vyjadrenie.

5 Komisia vykonala overovanie na mieste v priestoroch niekoľkých európskych výrobcov, vrátane troch spoločností uvedených v bode 2 vyššie a v spoločnosti Distillerie Bonollo SpA.

6 Dňa 27. júla 2005 prijala Komisia nariadenie (ES) č. 1259/2005 o uložení dočasného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 200, 2005, s. 73, ďalej len „dočasné nariadenie“).

7 Dňa 23. januára 2006 prijala Rada Európskej únie nariadenie (ES) č. 130/2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 23, 2006, s. 1, ďalej len „konečné nariadenie“).

8 V nadväznosti na uverejnenie oznámenia o blížiacom sa uplynutí platnosti určitých antidumpingových opatrení (Ú. v. EÚ C 211, 2010, s. 11) 4. augusta 2010 bola Komisii 27. októbra 2010 doručená žiadosť o preskúmanie pred uplynutím platnosti týchto opatrení, ktorú podali spoločnosti Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari a Industria Chimica Valenzana.

9 Dňa 26. januára 2011 uverejnila Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o začatí preskúmania pred uplynutím platnosti a preskúmania antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 24, 2011, s. 14), podľa nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51, ďalej len „základné nariadenie“) [zrušené a nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21)], a presnejšie článku 11 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 2 nariadenia 2016/1036).

10 Dňa 9. júna 2011 žalobkyne podali návrh na čiastočné predbežné preskúmanie týkajúce sa spoločností Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd a Ninghai Organic Chemical Factory (ďalej len „dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia“), podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 3 nariadenia 2016/1036).

11 Dňa 29. júla 2011 uverejnila Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o začatí čiastočného predbežného preskúmania antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 223, 2011, s. 16), podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia.

12 Dňa 16. apríla 2012 prijala Rada vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 349/2012, ktorým sa na základe preskúmania uplynutia platnosti podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia ukladá konečné antidampingové clo na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 110, 2012, s. 3).

13 S rovnakým dátumom zaslala Komisia žalobkyniam dokument o konečných informáciách obsahujúci podstatné skutočnosti a dôvody, na základe ktorých chcela Komisia odporučiť zmenu platných antidumpingových opatrení.

14 V ten istý deň žalobkyne zaslali Komisii žiadosť o objasnenie výpočtu normálnej hodnoty.

15 Dňa 19. apríla 2012 Komisia oznámila svoju odpoveď žalobkyniam.

16 Dňa 25. apríla 2012 zaslali žalobkyne Komisii svoje pripomienky k dokumentu o konečných informáciách, pričom najmä kritizovali údajnú zmenu metodiky použitej na výpočet normálnej hodnoty. Žalobkyne okrem toho žiadali o vypočutie zástupcami Komisie.

17 Dňa 10. mája 2012 počas vypočutia so zástupcami Komisie žalobkyne vyjadrili svoje námietky ku stanovisku Komisie. Okrem toho predložili dodatočné písomné pripomienky 16. mája a 7. júna 2012.

18 Po skončení čiastočného predbežného preskúmania týkajúceho sa dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov prijala Rada 26. júna 2012 vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 626/2012, ktorým sa mení a dopĺňa vykonávacie nariadenie č. 349/2012 (Ú. v. EÚ L 182, 2012, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

19 Napadnuté nariadenie v podstate odmieta štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „ŠTH“) dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom a po vytvorení normálnej hodnoty, na základe informácií, ktoré poskytol spolupracujúci výrobca v analogickej krajine, ktorou bola Argentína, zvyšuje antidumpingové clo uplatniteľné na výrobky vyrábané dvomi čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, resp. o 10,1 až 13,1 % a 4,7 až 8,3 %.

Konanie a návrhy účastníkov konania

20 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. septembra 2012 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

21 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 5. decembra 2012 žalobkyne požiadali o prerušenie konania. Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. decembra 2012 Rada tiež požiadala o prerušenie konania.

22 Dňa 13. decembra 2012 predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel žiadosti o prerušenie konania na obdobie dvoch rokov podľa článku 77 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.

23 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 31. januára a 16. mája 2013 Komisia a Changmao Biochemical Engineering predložili návrhy na vstup do tohto konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Rady.

24 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 13. novembra 2014 žalobkyne navrhli predĺžiť prerušenie konania. Rada predložila svoj súhlas s týmto návrhom listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. novembra 2014.

25 Dňa 27. januára 2015 Všeobecný súd vyhovel žiadosti o prerušenie konania do 13. apríla 2015 podľa článku 77 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.

26 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. mája 2015 žalobkyne žiadali o ďalšie prerušenie konania. Tentoraz Rada oponovala tejto žiadosti listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 5. júna 2015, keďže vec nemohla byť prerušená podľa článku 77 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.

27 Samostatným podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. júna 2015 Rada vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.

28 Dňa 22. apríla 2016 bola podľa článku 27 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu táto vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi, pridelenému k šiestej komore, ktorý uznesením z 20. júla 2016 spojil konanie o námietke neprípustnosti s konaním vo veci samej a rozhodnutie o trovách konania vyhradil na neskôr.

29 Rozhodnutím z 9. septembra 2016 a uznesením z 15. septembra 2016 predseda šiestej komory Všeobecného súdu povolil Komisii a spoločnosti Changmao Biochemical Engineering, aby vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, pričom spresnil, že keďže ich návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do

konania boli podané po uplynutí lehoty uvedenej v článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, bude im umožnené, aby na základe správy pre pojednávanie, ktorá im bola doručená, predložili svoje pripomienky počas ústnej časti konania.

30 Keďže sa zmenilo zloženie komôr Všeobecného súdu, podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku bol sudca spravodajca pridelený k ôsmej komore, ktorej bola z tohto dôvodu predmetná vec pridelená.

31 Všeobecný súd podľa článku 28 rokovacieho poriadku na návrh ôsmej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

32 Žalobkyne v podstate navrhujú, aby Všeobecný súd:

– určil, že táto žaloba je neprípustná,

– zrušil napadnuté nariadenie s ponechaním jeho účinkov, až kým Rada neprijme vykonávacie opatrenia, ktoré si vyžiada rozsudok Všeobecného súdu,

– zaviazal Radu a akýchkoľvek vedľajších účastníkov konania na náhradu trov konania.

33 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

34 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma rozšírená komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 ods. 3 písm. a) rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na niektoré písomné otázky. Účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovených lehotách.

35 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne položené otázky Všeobecného súdu boli vypočuté na pojednávaní 17. októbra 2017.

Právny rámec

O prípustnosti

36 Námietka neprípustnosti vznesená Radou je na jednej strane založená na neexistencii aktívnej legitimácie a na druhej strane na absencii záujmu na konaní na strane žalobkýň.

O aktívnej legitimácii

– Tvrdenia účastníkov konania

37 Rada tvrdí, že napadnuté nariadenie sa obmedzuje na mierne zvýšenie antidumpingového cla na dovoz kyseliny vínnej vyrobenej dvomi čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, bez zmeny ostatných konštatovaní uvádzaných vykonávacím nariadením č. 349/2012, ako napríklad dumping vykonávaný iným čínskym vyvážajúcim výrobcom, značnú ujmu, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, príčinnú súvislosť medzi dumpingom a ujmou a záujmom Únie zachovať opatrenia. Rada dodáva, že napadnuté nariadenie je

hybridným právnym nástrojom. Podľa Rady totiž, hoci obsahuje individuálne rozhodnutia v prípade dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, predstavuje pre žalobkyne opatrenie so všeobecnou pôsobnosťou. Na účely prípustnosti žaloby je teda situácia vyvážajúcich výrobcov a výrobcov z Únie, ako sú žalobkyne, zásadne odlišná.

38 V tejto súvislosti Rada zastáva názor, že skutočnosť, že žalobkyne dali svojou žiadosťou o čiastočné predbežné preskúmanie podnet na prijatie napadnutého nariadenia, nie je rozhodujúca. Podľa nej, ak by ich žiadosť o preskúmanie bola odmietnutá, žalobkyne mohli toto rozhodnutie napadnúť. Keďže postup čiastočného predbežného preskúmania bol začatý na žiadosť žalobkýň, napadnuté nariadenie, ktoré z neho vyplýva, bolo pre nich opatrením so všeobecnou pôsobnosťou, ktoré nemôžu spochybňovať z rôznych dôvodov.

39 Po prvé podľa Rady sa napadnuté nariadenie, ktoré sa obmedzuje na stanovenie revidovaného antidumpingového cla pre dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, žalobkýň priamo netýka. V tejto súvislosti Rada dodáva, že zmena sadzby antidumpingového cla uplatniteľná na dovozy dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov nemôže vytvárať právne účinky na žalobkyne, pretože žalobkyne neplatia antidumpingové clo. Hoci preskúmanie predmetnej sadzby mohlo mať ekonomický dopad na výrobcov v Únii, vrátane žalobkýň, nepreukazuje to požadovaný právny účinok.

40 Žalobkyne nemali subjektívne právo na zavedenie antidumpingového cla na určitej úrovni voči ich konkurentom. Na jednej strane uloženie antidumpingového cla je podmienené existenciou záujmu Únie. Na druhej strane výrobné odvetvie Únie nemá subjektívne právo na to, aby bolo stanovené clo s presnou výškou, pretože výška cla závisí od dôverných údajov iných strán a vyplýva z posúdenia zložitých ekonomických, politických a právnych situácií.

41 Po druhé Rada uvádza, že žalobkyne nie sú napadnutým nariadením osobne dotknuté. Situácia žalobkýň ako výrobcov kyseliny vínnej je analogická situácii akéhokoľvek iného subjektu pôsobiaceho na trhu Únie s kyselinou vínnou. V tejto súvislosti treba analogicky odkázať na judikatúru v oblasti štátnej pomoci, ktorá predvída, že žalobkyne preukážu, že ich postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené zmenou antidumpingového cla, ktorú zaviedlo napadnuté nariadenie. Samotná okolnosť, že akt by mohol mať určitý vplyv na súťažné vzťahy na relevantnom trhu a že žalobkyne sa nachádzali v nejakom súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže stačiť na to, aby sa žalobkyne mohli považovať za osobne dotknuté.

42 Rada odmieta ako nepreukázané tvrdenia žalobkýň, podľa ktorých výrobné odvetvie kyseliny vínnej v Únii by mohlo ľahko zaniknúť vzhľadom na maržu zisku výrobného odvetvia Únie v priebehu obdobia preskúmania.

43 Navyše Rada tvrdí, že skutočnosť, že žalobkyne sa aktívne zúčastnili na správnom konaní, nie je postačujúca na to, aby sa považovali za osobne dotknuté. Navyše úroveň antidumpingových ciel sa nezakladá na údajoch poskytnutých žalobkyňami, ale na údajoch poskytnutých dvoma čínskymi vyvážajúcimi výrobcami a spolupracujúcim výrobcom v analogickej krajine, alebo na údajoch, ktoré sú verejne dostupné.

44 V tomto kontexte Rada zastáva názor, že skutočnosť, že napadnuté nariadenie uvádza výslovne žalobkyne, je irelevantná.

45 Na pojednávaní Komisia uviedla, že sa pripája k výhradám Rady, ktoré sa týkajú neexistencie aktívnej legitimácie žalobkýň. V odpovedi na otázky Všeobecného súdu však Komisia spresnila, že skutočnosť, že žalobkyne neplatia antidumpingové clo je prvkom, ktorý treba zohľadniť spolu s ostatnými, nie je to však samo osebe rozhodujúce na určenie, či sú žalobkyne napadnutým nariadením priamo dotknuté.

46 Žalobkyne spochybňujú námietky Rady týkajúce sa ich aktívnej legitimácie a tvrdia, že sú napadnutým nariadením priamo a osobne dotknuté.

– *Posúdenie Všeobecným súdom*

47 Podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ akákoľvek fyzická alebo právnická osoba môže za podmienok ustanovených v prvom a druhom odseku podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené alebo ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, ako aj voči regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia.

48 Keďže žalobkyne nie sú adresátmi napadnutého nariadenia, treba preskúmať, či sú ním priamo a osobne dotknuté.

49 Pokiaľ ide o otázku, či sú žalobkyne priamo dotknuté, táto podmienka si podľa vzorca často používaného v judikatúre vyžaduje, aby napadnutý akt Únie priamo ovplyvňoval právne postavenie žalobcu na jednej strane a aby neponechával nijaký priestor na voľnú úvahu osobám, ktorým je určený a ktoré sú poverené jeho uplatňovaním, keďže toto uplatňovanie má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Únie, a to bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení na strane druhej (uznesenia zo 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, T-18/10, EU:T:2011:419, bod 71, a zo 14. januára 2015, SolarWorld a i./Komisia, T-507/13, EU:T:2015:23, bod 40).

50 Keďže členské štáty poverené uplatňovaním napadnutého nariadenia nemali žiadny priestor na úvahu, čo sa týka sadzby antidumpingového cla a vyrubenia tohto cla na dotknuté výrobky [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada, T-643/11, EU:T:2014:1076, bod 28 (neuverejnený)], druhá požiadavka uvedená v bode 49 vyššie je splnená.

51 Pokiaľ ide o prvú z týchto požiadaviek, v rozpore s tým, čo uvádza Rada a Komisia, reštriktívny výklad požiadavky priamej dotknutosti právnej situácie žalobkýň nemožno prijať.

52 V tejto súvislosti treba pripomenúť návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (C-583/11 P, EU:C:2013:21, bod 71), podľa ktorých nie je zriedkavé, že judikatúra – úplne oprávnene – pripúšťa žaloby jednotlivcov o neplatnosť právnych aktov Únie, ktorých účinky na jednotlivých žalobcov nemajú právny, ale faktický charakter, napríklad preto, že svojou povahou je priamo dotknuté ich postavenie účastníka trhu v rámci hospodárskej súťaže s inými účastníkmi trhu.

53 Ak by totiž stanovisko obhajované Radou a Komisiou v prejednávanej veci týkajúce sa pojmu priamej dotknutosti bolo správne, akákoľvek žaloba podaná výrobcom z Únie proti nariadeniu zavádzajúcemu antidumpingové clo by sa mala systematicky vyhlásiť za neprípustnú, rovnako ako aj akákoľvek žaloba podaná konkurentom príjemcu pomoci, ktorá bola vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom Komisiou po skončení konania vo veci formálneho zisťovania a akákoľvek žaloba podaná súťažiteľom proti rozhodnutiu, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

54 Tieto druhy žalôb však boli opakovane v judikatúre vyhlásené za prípustné.

55 Po prvýkrát v antidumpingovej oblasti vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia (264/82, EU:C:1985:119, body 12 až 16), týkajúcej sa situácie mimoriadne podobnej situácii v prejednávanej veci, keď Súdny dvor výslovne rozhodol, že predmetné nariadenie sa priamo týkalo žalobcu, konkurujúceho európskeho výrobcu, ktorý zastával názor, že uložené antidumpingové clá neboli dosť vysoké. Okrem toho vo veciach, v ktorých boli vyhlásené rozsudky z 8. júla 1998, CECOM/Rada (T-232/95, EU:T:1998:158), a z 28. októbra 1999, EFMA/Rada (T-210/95, EU:T:1999:273), neprípustnosť žalôb podaných združeniami európskych výrobcov proti nariadeniam zavádzajúcim antidumpingové clá, ktoré títo výrobcovia považovali za neuspokojivé, nebola vznesená žalovanou a ani *ex offo*.

56 Aj keď judikatúra považovala za neprípustnú žalobu, ktorú podalo niekoľko výrobcov z Únie patriacich k združeniu, ktoré podalo antidumpingovú sťažnosť proti rozhodnutiu Komisie o prijatí záväzkov vyvážajúcimi výrobcami v rámci antidumpingového konania, tento záver vyplýval zo skutočnosti, že toto rozhodnutie bolo považované za rozhodnutie, ktoré nemá na žalobkyne priame účinky, ktoré by mohli vyplynúť zo základného antidumpingového nariadenia, ktorými sa vykonávajú záväzky (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. januára 2015, Solar World a i./Komisia, T-507/13, EU:T:2015:23, body 48, 52 a 58, potvrdené uznesením z 10. marca 2016, SolarWorld/Komisia, C-142/15 P, neuverejnené, EU:C:2016:163, body 24 až 28), čo je veľmi odlišné od prejednávanej veci.

57 Po druhé v oblasti štátnej pomoci sa veľakrát rozhodlo, že konkurenti podnikov, ktoré boli príjemcami pomoci, boli priamo dotknutí rozhodnutím Komisie o vyhlásení pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 169/84, EU:C:1986:42, bod 30; z 27. apríla 1995, ASPEC a i./Komisia, T-435/93, EU:T:1995:79, body 60 a 61, a z 22. októbra 1996, Skibsværftsforeningen a i./Komisia, T-266/94, EU:T:1996:153, bod 49). V tejto súvislosti treba spresniť, že situácia konkurenta príjemcu pomoci a situácia konkurenta vyvážajúceho výrobcu, ktorého výrobky podliehajú údajne nedostatočnému antidumpingovému clu, sú na účely analýzy podmienky priamej dotknutosti v rámci preskúmania prípustnosti žaloby v podstate porovnateľné.

58 Po tretie v judikatúre existuje mnoho príkladov žalôb podaných konkurentmi proti rozhodnutiam, ktorými sa koncentrácie vyhlasujú za zlučiteľné s vnútorným trhom, v ktorých podmienka priamej dotknutosti bola považovaná za splnenú (rozsudky z 19. mája 1994, Air France/Komisia, T-2/93, EU:T:1994:55, bod 41; z 3. apríla 2003, BaByliss/Komisia, T-114/02, EU:T:2003:100, bod 89, a z 30. septembra 2003, ARD/Komisia, T-158/00, EU:T:2003:246, bod 60). Z týchto vecí vyplýva, že priama dotknutosť žalobcov bola uznaná, hoci neboli účastníkmi koncentrácií. Keďže rozhodnutia, ktorých sa tieto veci týkali, umožňovali bezodkladnú realizáciu koncentrácie, boli schopné vyvolať bezodkladnú zmenu situácie na dotknutých trhoch. Okrem toho Všeobecný súd rozhodol, že keďže vôľa účastníkov koncentrácie uskutočniť túto koncentráciu nebola podmienená zárukou, hospodárske subjekty pôsobiace na relevantných trhoch mohli k dátumu napadnutého rozhodnutia považovať okamžitú alebo rýchlu zmenu stavu trhu za istú (rozsudok zo 4. júla 2006, easyJet/Komisia, T-177/04, EU:T:2006:187, body 31 a 32).

59 Vzhľadom na vyššie uvedené treba poznamenať, že napadnutým nariadením sa ukončilo čiastočné predbežné preskúmanie začaté na žiadosť žalobkýň tým, že sa zmenilo antidumpingové clo uplatniteľné na dovozy dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov. Podaním ich žiadosti o čiastočné predbežné preskúmanie podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia chceli žalobkyne dosiahnuť, že Komisia a Rada prijmú adekvátne opatrenia na vyváženie dumpingu, ktorý im spôsobuje ujmu. Keďže žalobkyne dali podnet na konanie o čiastočnom predbežnom preskúmaní a opatrenia prijaté po ukončení tohto konania boli určené na vyváženie dumpingu, ktorým boli poškodené ako konkurenční výrobcovia pôsobiaci na tom istom trhu, napadnuté nariadenie sa ich priamo dotýka.

60 Tvrdenia, ktoré uvádza Rada a Komisia, tento záver nemôžu vyvrátiť.

61 Po prvé treba zamietnuť tvrdenie Rady týkajúce sa skutočnosti, že zmena uplatniteľného antidumpingového cla nemôže vytvárať právne účinky vo vzťahu k žalobkyniam, pretože žalobkyne neplatia žiadne antidumpingové clo. Táto okolnosť nie je sama osebe rozhodujúca (pozri v tomto zmysle judikatúru citovanú v bode 55 vyššie), ako to Komisia navyše uznala na pojednávaní.

62 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že ako správne uviedli žalobkyne, dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia ani nemusia platiť takéto clo. Tieto clá totiž platia dovozcovia dovážajúci do Únie. Okrem toho článok 12 základného nariadenia (teraz článok 12 nariadenia č. 2016/1036), vykladaného vzhľadom na jeho odôvodnenia 16 a 18 (teraz odôvodnenia 17 a 19 nariadenia č. 2016/1036), bráni prevzatiu alebo „vstrebaniu“ antidumpingových ciel vyvážajúcimi výrobcami.

63 Po druhé treba zamietnuť tvrdenie Rady podporovanej Komisiou na pojednávaní, podľa ktorého odvolatelia nemajú subjektívne právo na uloženie antidumpingových ciel na určitej úrovni vo vzťahu k svojim konkurentom. Na jednej strane s cieľom posúdenia prípustnosti žaloby stačí preskúmať, či sa napadnuté nariadenie priamo týka žalobkýň, čo z dôvodov uvedených vyššie, je prejednávaný prípad. Na druhej strane je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva zo žaloby, žalobkyne netvrdia, že majú subjektívne právo na uloženie antidumpingového cla na presnej úrovni, ale obmedzujú sa na to, že Rade a Komisii vytýkajú porušenie pravidiel ustanovených základným nariadením pri výpočte normálnej hodnoty.

64 Po tretie je potrebné zamietnuť aj tvrdenie Rady podporovanej Komisiou na pojednávaní, podľa ktorého po tom, ako Rada a Komisia akceptovali začať konanie o čiastočnom predbežnom preskúmaní, žalobkyne nemôžu spochybniť výsledok tohto konania. Najmä z bodu 16 námietky neprípustnosti a z bodu 23 dupliky vyplýva, že toto tvrdenie podľa všetkého vychádza z dvoch predpokladov, a to na jednej strane že výsledok tohto konania nemôže viesť k výsledku, ktorý je menej priaznivý pre výrobné odvetvie Únie, keďže antidumpingové clá sa buď zvyšujú, alebo zachovajú na ich úrovni, a na druhej strane že akt prijatý po ukončení tohto postupu by bol pre žalobkyne opatrením so všeobecnou pôsobnosťou.

65 Druhý aspekt tejto argumentácie bude preskúmaný v rámci posúdenia podmienky týkajúcej sa osobnej dotknutosti v bodoch 74 až 91 nižšie. Pokiaľ ide o prvý aspekt tejto argumentácie, nemôže uspieť z dvoch dôvodov. Na jednej strane Rada neodkazuje na nijaké právne pravidlo, ktoré by Rade a Komisii bránilo rozhodnúť po skončení konania vo veci predbežného preskúmania, na ktorom sa môžu zúčastniť tiež uvedení vyvážajúci výrobcovia, o uložení nižšieho antidumpingového cla. Závery vyšetrovania pri preskúmaní, ktoré by mohlo viesť k používaniu odlišnej metódy v prípade zmeny okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 9 nariadenia č. 2016/1036), alebo ak sa ukáže, že pôvodne použitá metóda je v rozpore s ustanoveniami článku 2 základného nariadenia (teraz článok 2 nariadenia č. 2016/1036), totiž nemožno prejudikovať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Rada, T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, body 41 a 42). Ak by sa na druhej strane prijala pozícia Rady a Komisie, mali by Rada a Komisia možnosť vyhnúť sa *de facto* súdnemu preskúmaniu obmedzením sa na čisto marginálne zvýšenie antidumpingových ciel v nadväznosti na akúkoľvek žiadosť o predbežné preskúmanie výrobného odvetvia Únie, aj keď správne uplatňovanie ustanovení základného nariadenia by malo viesť k výrazne vyššiemu zvýšeniu. S takou možnosťou nemožno súhlasiť.

66 Po štvrté treba zamietnuť tvrdenia, ktoré uviedla Rada na základe judikatúry s cieľom spochybniť priamu dotknutosť žalobkýň.

67 Po prvé Rada cituje bod 75 uznesenia zo 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (T-18/10, EU:T:2011:419), podľa ktorého hoci nemožno vylúčiť, že všeobecný zákaz uvádzania na trh stanovený v predmetnom nariadení by mohol mať dosah na činnosť osôb konajúcich pred alebo po takomto uvádzaní na trh, nič to nemení na tom, že takéto dosahy nemôžu byť chápané tak, že vyplývajú priamo z tohto nariadenia. Tento bod tiež spresňuje, že „pokiaľ ide o prípadné hospodárske dôsledky tohto zákazu, treba pripomenúť, že podľa judikatúry tieto ustanovenia sa netýkajú právneho postavenia, ale výlučne skutkovej situácie žalobkýň“.

68 V tejto súvislosti zo znenia bodu 75 uznesenia zo 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (T-18/10, EU:T:2011:419), ktoré sa týkalo otázky, či nariadenie o uvádzaní výrobkov z tuleňov na trh malo priame účinky len na situáciu tých, ktorí boli aktívni na tomto trhu alebo vytváralo tiež priame účinky na situáciu osôb pôsobiacich v predchádzajúcich fázach, ako sú poľovníci, vyplýva, že Všeobecný súd to vylúčil, keď prijal záver, že prípadné dôsledky boli nepriame. Tento výklad potvrdzujú okrem iného body 73 až 75 návrhov, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (C-583/11 P, EU:C:2013:21). Rada sa

preto nemôže dovolávať na podporu svojej tézy uznesenia zo 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (T-18/10, EU:T:2011:419), ktorého okolnosti a problematika sa zásadne odlišujú od prejednávanej veci.

69 Rada sa tiež odvoláva na bod 40 uznesenia zo 7. júla 2014, Group'Hygiène/Komisia (T-202/13, EU:T:2014:664), týkajúci sa žaloby o neplatnosť proti smernici. Z bodov 36 až 40 tohto uznesenia vyplýva, že na postavenie žalobkyne môžu mať právne účinky vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa preberá smernica, a nie táto smernica. V tomto kontexte Všeobecný súd rozhodol, že žalobkyňa sa nemôže opierať o údajné finančné dopady vyplývajúce zo smernice na preukázanie, že sa jej smernica priamo týka.

70 Treba konštatovať, že okolnosti a problematika uznesenia zo 7. júla 2014, Group'Hygiène/Komisia (T-202/13, EU:T:2014:664), nie sú porovnateľné s okolnosťami a problematikou tohto prípadu. V prejednávanej veci žalobkyne nenapádajú smernicu a neexistuje vnútroštátne opatrenie na prebratie, ktoré by sa ich mohlo priamo týkať. V skutočnosti, ako to uznala Rada vo svojej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu na pojednávaní, napadnuté nariadenie neobsahuje nijaké vykonávacie opatrenie na národnej úrovni vo vzťahu k žalobkyniam. Hoci Rada odkazuje na úvahy uvedené pre úplnosť v bode 40 uznesenia zo 7. júla 2014, Group'Hygiène/Komisia (T-202/13, EU:T:2014:664), týkajúce sa neexistencie priamej dotknutosti právneho postavenia žalobkyne, nič to nemení na tom, že osobitnú situáciu žalobkyne v danej veci zrejme nemožno prebrať na toto konanie, ako je pripomenuté v bode 52 vyššie, keďže judikatúra akceptuje prípustnosť žalôb o neplatnosť podaných proti aktom Únie, ktorých účinky sú pre žalobcov v podstate hmotnými účinkami.

71 Nakoniec Rada cituje body 78, 79 a 87 rozsudku z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:340), na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa neexistencie priamej dotknutosti.

72 Treba uviesť, že body 75 až 87 rozsudku z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:340), sa týkali otázky odlišnej od otázky v tejto veci. Týkali sa konkrétne preskúmania samostatnej aktívnej legitimácie, a teda nezávisle od aktívnej legitimácie ako zástupcovia svojich členov, v prípade dvoch združení amerických výrobcov, ktorých výrobky podliehali antidumpingovým clám. V tomto kontexte Všeobecný súd rozhodol, že združenia žalobcov neboli individuálne dotknuté antidumpingovým nariadením týkajúcim sa výrobkov ich členov, s výnimkou, pokiaľ ide o žalobný dôvod súvisiaci s ochranou ich procesných práv z dôvodu ich vlastnej účasti na antidumpingovom konaní. Z toho vyplýva, že body 78, 79 a 87 rozsudku z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:340), nemôžu podporovať tézu Rady.

73 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že žalobkýň sa napadnuté nariadenie priamo týka.

74 Pokiaľ ide o otázku, či sa žalobkýň týka osobne, z judikatúry vyplýva, že iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie týka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje podobne ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudok z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

75 Pokiaľ ide konkrétnejšie o oblasť antidumpingu, hoci je nepochybné, že z hľadiska článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ majú nariadenia o zavedení antidumpingových ciel na základe svojej povahy a svojho rozsahu normatívny charakter v tom, že sa vzťahujú na väčšinu dotknutých hospodárskych subjektov, nie je však vylúčené, že niektoré ustanovenia týchto nariadení sa môžu týkať konkrétne niektorých hospodárskych subjektov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. apríla 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, bod 19).

76 Z toho vyplýva, že akty týkajúce sa zavedenia antidumpingových ciel sa môžu bez toho, aby strácali svoj normatívny charakter, za určitých okolností osobne týkať niektorých hospodárskych subjektov, ktoré preto majú postavenie na podanie žaloby o neplatnosť takých aktov (rozsudok zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, EU:C:1991:214, bod 14).

77 Uznanie práva určitých kategórií hospodárskych subjektov podať žalobu o neplatnosť antidumpingového nariadenia nemôže brániť tomu, aby mohli byť takýmto nariadením osobne dotknuté aj iné subjekty (rozsudky zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, EU:C:1991:214, bod 16, a zo 16. apríla 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, bod 22). V tejto súvislosti je dôležité zdôrazniť, že neexistuje taxatívny zoznam kritérií, ktoré by mala odrážať situácia žalobkýň, ktoré sa týmto spôsobom môžu odvolávať na existenciu súboru skutočností tvoriacich osobitnú situáciu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, EU:C:1991:214, bod 17).

78 Na účely tejto analýzy treba skúmať na jednej strane úlohu žalobkýň v rámci antidumpingového konania a na druhej strane ich postavenie na trhu, ktorého sa týka napadnuté nariadenie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia, 264/82, EU:C:1985:119, body 12 až 15; z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada, T-276/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:340, bod 122, a z 9. júna 2016, Marquis Energy/Rada, T-277/13, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:343, bod 84).

79 Po prvé z judikatúry vyplýva, že aktívna účasť žalobkyne na správnom konaní, napríklad prostredníctvom sťažnosti, oznámenia údajov, podania písomných pripomienok alebo účasti na vypočúvaní, predstavuje relevantný prvok na preukázanie jej osobnej dotknutosti (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. apríla 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, body 24 až 26, a z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada, T-276/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:340, body 123 až 127).

80 Po druhé na účely posúdenia ovplyvnenia postavenia žalobcu na trhu súd Únie vychádza z radu skutočností, akými sú rozdrobená alebo koncentrovaná štruktúra trhu, postavenie žalobcu a relevantného konkurenta v absolútnom a relatívnom vyjadrení na trhu alebo rozsah vplyvu sporného aktu na činnosti žalobcu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia, 264/82, EU:C:1985:119, bod 15; zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, EU:C:1991:214, bod 17; z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada, T-276/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:340, bod 128, a z 9. júna 2016, Marquis Energy/Rada, T-277/13, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:343, bod 90).

81 Z posúdenia tohto súhrnu skutočností súdom Únie možno vyvodiť, že čím viac sú priame konkurenčné vzťahy medzi žalobcom a konkurentom, či už preto, že počet subjektov pôsobiacich na trhu je obmedzený, alebo preto, že predmetný podnik je hlavným konkurentom žalobcu, a čím väčšie sú negatívne dôsledky pre žalobcu, tým viac sa treba prikláňať k záveru, že žalobca je osobne dotknutý napadnutým aktom.

82 Situáciu žalobkýň treba skúmať s prihliadnutím na tieto úvahy, aby sa určilo, či sú osobne dotknuté napadnutým nariadením.

83 Pokiaľ ide po prvé o ich účasť na správnom konaní, čo je kritérium, ktoré nie je ani nevyhnutné, ani samo osebe postačujúce, ale napriek tomu relevantné, z odôvodnenia 2 napadnutého nariadenia vyplýva, že žalobkyne dali podnet na konanie o čiastočnom predbežnom preskúmaní z dôvodu ich žiadosti podanej 9. júna 2011 podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia. Okrem toho aj z odôvodnenia 2 napadnutého nariadenia vyplýva, že žalobkyne sú menovite označené, čo je spoločne s inými prvkami relevantným prvkom na posúdenie ich osobnej dotknutosti v rozpore s tým, čo uvádza Rada. Okrem toho žalobkyne najmenej päťkrát počas konania o predbežnom preskúmaní predložili písomné vyjadrenia týkajúce sa zamietnutia ŠTH pre dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov

a metodológie výpočtu normálnej hodnoty uplatnenej Komisiou. Zúčastnili sa tiež na stretnutí so zástupcami Komisie 10. mája 2012. Navyše z odôvodnení 39 a 41 napadnutého nariadenia konkrétne vyplýva, že toto nariadenie výslovne odmieta určité tvrdenia predložené žalobkyňami v priebehu konania o preskúmaní.

84 Z toho vyplýva, že žalobkyne sa aktívne zúčastnili na správnom konaní a významne prispeli k jeho priebehu, ako aj k jeho výsledku.

85 Pokiaľ ide po druhé o kritérium týkajúce sa ovplyvnenia postavenia žalobkýň na trhu, aj keď tradičná judikatúra v oblasti antidumpingu nezahŕňa vo všeobecnosti požiadavku, aby ovplyvnenie postavenia žalobcu na dotknutom trhu bolo podstatné, ako to je v oblasti štátnej pomoci, uplatnené odôvodnenie je vecne zhodné. Okrem toho žalobkyne nepredkladajú žiadny zásadný dôvod, ktorý by umožňoval odôvodniť uplatňovanie miernejších kritérií prípustnosti v oblasti antidumpingu, ako to tvrdia. Najnovšia judikatúra Všeobecného súdu navyše odkazuje na požiadavku podstatného ovplyvnenia postavenia na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada, T-276/13, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:340, body 122 a 128, a z 9. júna 2016, Marquis Energy/Rada, T-277/13, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:343, body 84 a 90). Preto je tvrdenie Rady, podľa ktorého žalobkyniam prislúcha preukázať, že ich postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené, dôvodné.

86 Pokiaľ ide o podmienku podstatného ovplyvnenia postavenia žalobkýň na trhu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, na úvod treba poznamenať, že samotná Rada pripúšťa, že napadnuté nariadenie nespochybňuje konštatovania, ktoré uvádza vykonávacie nariadenie č. 349/2012 týkajúce sa existencie výraznej ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, ako aj existencie kauzálnej súvislosti medzi dovozmi pochádzajúcimi z Číny, vrátane dovozov dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, a uvedenou ujmou. Tieto konštatovania, ktoré napokon nie sú účastníkmi konania spochybňované, sú dôležité na určenie, či sú žalobkyne osobne dotknuté napadnutým nariadením, ktorého účelom bolo prijať vhodné antidumpingové opatrenia.

87 Konkrétnejšie žalobkyne tvrdia, že ich produkcia predstavuje 73 % výroby kyseliny vínnej výrobného odvetvia Únie bez toho, aby tomu odporovali Rada a Komisia. Na pojednávaní Komisia poznamenala, že Únia mala v roku 2012 trhový podiel 44 %. Žalobkyne tiež na pojednávaní tvrdili bez toho, aby to bolo spochybňované Radou a Komisiou, že patrili k najvýznamnejším výrobcom z výrobného odvetvia Únie, vrátane najvýznamnejšieho výrobcu, t. j. spoločnosti Distillerie Mazzari. Navyše z písomných podaní žalobkýň a odôvodnenia 58 vykonávacieho nariadenia č. 349/2012 vyplýva, že relevantný trh sa vyznačuje obmedzeným počtom výrobcov v Únii, a preto je pomerne koncentrovaný.

88 Okrem toho žalobkyne uvádzajú, že ako konkurenti dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov utrpeli vážne negatívne účinky dumpingových praktík, najmä pokiaľ ide o straty trhového podielu a straty pracovných miest o 28 %, a že tieto praktiky by mohli spôsobiť ich zánik. Hoci Rada spochybňuje údajné riziko zániku žalobkýň, je nutné konštatovať, že odôvodnenia 75 a 77 vykonávacieho nariadenia č. 349/2012, ktoré bolo prijaté len dva mesiace pred napadnutým nariadením, poukazujú na pokles trhového podielu výrobcov z Únie o viac ako 7 percentuálnych bodov v období od roku 2007 do roku 2010 a zníženie miery zamestnanosti o 28 % počas toho istého obdobia. Okrem toho odôvodnenie 80 vykonávacieho nariadenia č. 349/2012 uvádza, že výrobné odvetvie Únie zostáva zraniteľné voči poškodzujúcim účinkom dumpingu. Preto nemožno poprieť, že žalobkyne čelili významným nepriaznivým účinkom dumpingových praktík, ktoré malo napadnuté nariadenie za cieľ odstrániť. Navyše podľa odôvodnenia 62 vykonávacieho nariadenia č. 349/2012 objem dovozov dotknutého výrobku pochádzajúceho od čínskych vyvážajúcich výrobcov do Únie, ktorý bol predmetom antidumpingových opatrení, dosiahol podiel na trhu vyšší ako 12 % v roku 2010, čo je pomerne vysoká hodnota.

89 Na pojednávaní Komisia tvrdila, že dôvody týkajúce sa spoločnosti Changmao Biochemical Engineering uvedené na pojednávaní nemôžu byť zohľadnené s cieľom preskúmať podstatné ovplyvnenie postavenia žalobkýň na trhu. Tomuto tvrdeniu nemožno vyhovieť z viacerých dôvodov. V prvom rade treba pripomenúť, že napadnuté nariadenie malo za cieľ zaviesť antidumpingové clo vhodné na vyrovnanie dumpingu spojeného s dovozom výrobkov spoločností Changmao Biochemical Engineering a Ninghai Organic Chemical Factory. Navyše dochádzalo k dovozom výrobkov spoločnosti Changmao Biochemical Engineering. Okrem toho v čase podania žaloby nijaký dôvod nebránil zohľadneniu aspektov spoločnosti Changmao Biochemical Engineering s cieľom stanoviť, či sú žalobkyne osobne dotknuté. Okrem toho je potrebné uviesť, že rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), zrušil napadnuté nariadenie iba z dôvodu porušenia práv na obranu vo vzťahu k spoločnosti Changmao Biochemical Engineering. Napokon, ako je uvedené v bodoch 105 až 113 nižšie, žalobkyne si zachovávajú záujem na konaní aj s cieľom zabrániť opakovaniu vyčítaných protiprávností v budúcnosti, najmä v kontexte pripravovaného zachovania antidumpingových ciel.

90 V tejto súvislosti treba poznamenať, že 19. apríla 2017 uverejnila Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o začatí revízneho prešetrovania pred uplynutím platnosti antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 122, 2017, s. 8) v súlade s článkom 11 ods. 2 základného nariadenia. Z toho vyplýva, že Rada a Komisia zvažovali zachovanie antidumpingového cla, pokiaľ ide o výrobky vyrábané všetkými vyvážajúcimi výrobcami, medzi nimi aj spoločnosťou Changmao Biochemical Engineering.

91 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že žalobcovia majú osobitné vlastnosti ako konkurenti dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov a sú v situácii, ktorá ich charakterizuje a individualizuje analogickým spôsobom ako adresáta napadnutého nariadenia.

92 Keďže navyše napadnuté nariadenie nezavádza antidumpingové clo na výrobky žalobkýň, v zásade nemôže prinášať vykonávacie opatrenia voči žalobkyniam na vnútroštátnej úrovni, na rozdiel od vyvážajúceho výrobcu alebo dovozcu výrobkov podliehajúcich antidumpingovému clu (pozri v tomto zmysle uznesenie z 21. januára 2014, Bricmate/Rada, T-596/11, neuverejnené, EU:T:2014:53, body 71 až 73). Z toho vyplýva, že žalobkyne v zásade nemajú alternatívne prostriedky nápravy na vnútroštátnej úrovni s cieľom namietať údajnú protiprávnosť napadnutého nariadenia.

93 Aj keď takáto okolnosť nemôže viesť k vylúčeniu podmienky týkajúcej sa osobného dotknutia, ktorá je výslovne stanovená Zmluvou o FEÚ, treba pripomenúť, že podmienka, podľa ktorej môže osoba podať žalobu proti nariadeniu iba vtedy, ak je dotknutá nielen priamo, ale aj osobne, sa má vykladať vo svetle práva na účinnú súdnu ochranu vzhľadom na rôzne okolnosti, ktoré sú spôsobilé individualizovať žalobcu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, EU:C:2002:462, bod 44; z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, bod 36, a z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 44).

94 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti treba konštatovať, že žalobkyne sú napadnutým nariadením priamo a osobne dotknuté v zmysle článku 263 štvrtého odseku, druhej časti vety ZFEÚ.

95 Vzhľadom na tento záver sa Všeobecný súd nemusí vysloviť k aktívnej legitimácii žalobkýň podľa článku 263 štvrtého odseku tretej časti vety ZFEÚ v súvislosti s prípustnosťou žaloby podanej proti normatívnemu aktu, ktorý sa žalobcu týka priamo a ktorý neobsahuje vykonávacie opatrenia, čo sú otázky, ku ktorým sa účastníci konania vyslovili v odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu na pojednávaní.

O záujme na konaní

– Tvrdenia účastníkov konania

96 Rada uvádza, že žalobkyne nemajú žiadny záujem na zrušení napadnutého nariadenia, pretože toto zrušenie by znamenalo, že nižšie antidumpingové clá stanovené vykonávacím nariadením č. 349/2012 by sa stali retroaktívne uplatniteľnými od dátumu nadobudnutia účinnosti napadnutého nariadenia.

97 Dodáva, že podmienky na zachovanie účinkov napadnutého nariadenia podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ nie sú splnené. Najmä by sa nemalo zabudnúť zohľadniť záujem dovozcov, ktorí musia platiť nezákonné antidumpingové clo až do prijatia nového nariadenia.

98 V odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu o dôsledkoch rozsudku z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), Rada tvrdí, že tento právny spor sa stal bezpredmetným, pokiaľ ide o antidumpingové clá uložené na výrobky spoločnosti Changmao Biochemical Engineering. Predmet tohto sporu je teda obmedzený na antidumpingové clá uložené na výrobky spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory.

99 Pokiaľ ide o otázku týkajúcu sa záujmu na konaní, Komisia na pojednávaní uviedla, že povaha vytýkaných protiprávností nebola taká, že by sa v budúcnosti mohli opakovať nezávisle od okolností prejednávanej veci, v zmysle rozsudku z 15. decembra 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Rada (T-199/04 RENV, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:740). V skutočnosti boli vytýkané nezákonnosti úzko spojené s okolnosťami veci.

100 Žalobkyne námietky týkajúce sa ich záujmu na konaní spochybňujú.

– Posúdenie Všeobecným súdom

101 Podľa ustálenej judikatúry je žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou prípustná len v rozsahu, v akom má táto osoba záujem na zrušení napadnutého aktu (pozri rozsudok z 20. júna 2001, Euroalliages/Komisia, T-188/99, EU:T:2001:166, bod 26 a citovanú judikatúru). To si vyžaduje, aby žaloba mohla účastníkovi konania, ktorý ju podal, v konečnom dôsledku priniesť prospech (pozri rozsudok zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, EU:C:2008:230, bod 25 a citovanú judikatúru).

102 V prejednávanej veci žalobkyne nežiadajú retroaktívne uloženie vyšších antidumpingových ciel, ale nahradenie ciel vyplývajúcich z napadnutého nariadenia od dátumu prijatia prípadného nového nariadenia Rady. Preto v rozpore s tým, čo uvádza Rada, nemožno z toho vyvodzovať, že návrh žalobkýň ignoruje naliehavé dôvody právnej istoty týkajúce sa všetkých prítomných záujmov, tak verejných, ako aj súkromných (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, bod 66).

103 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak je cieľom žaloby nie odstránenie účinkov vyplývajúcich z napadnutého aktu, ale ich nahradenie opatrením prísnejšieho rozsahu obsahujúcim uloženie vyššieho antidumpingového cla, súd Únie môže využiť možnosť podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ, s cieľom zachovať antidumpingové clo uložené nariadením, ktoré je napadnuté, až kým príslušné inštitúcie neprijmú opatrenia na vykonanie rozsudku (rozsudok z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia, 264/82, EU:C:1985:119, bod 32; pozri taktiež analogicky rozsudok z 29. júna 2000, Medici Grimm/Rada, T-7/99, EU:T:2000:175, bod 55).

104 Za týchto okolností majú žalobkyne záujem žiadať o zrušenie napadnutého nariadenia, čo im môže priniesť prospech. Tvrdenie Rady je teda potrebné zamietnuť.

105 Pokiaľ ide o otázku účinkov rozsudku z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), ako vyplýva z odpovedí na písomné otázky Všeobecného súdu, účastníci konania sa zhodujú na skutočnosti, že tento spor sa z dôvodu uvedeného rozsudku nestal úplne bezpredmetným, keďže Rada nepopiera, že tento spor si zachováva svoj predmet, aspoň pokiaľ ide o uplatňovanie napadnutého nariadenia na výrobky spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory.

106 Napadnuté nariadenie bolo totiž zrušené iba v rozsahu, v ktorom sa týka spoločnosti Changmao Biochemical Engineering, a zostáva plne v platnosti, pokiaľ ide o výrobky iného vyvážajúceho výrobcu, konkrétne spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory. Okrem toho bolo zrušené z dôvodu porušenia práva na obranu.

107 Podľa judikatúry v rámci zrušenia aktu pre porušenie podstatných formálnych náležitostí konanie na nahradenie zrušeného aktu môže byť opätovne uskutočnené presne od okamihu, v ktorom došlo k protiprávnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, body 45 a 73).

108 Z judikatúry tiež vyplýva, že žalobca môže mať naďalej záujem na podaní žaloby o neplatnosť aktu inštitúcie Únie, aby sa jednak do budúcnosti zabránilo opätovnému porušeniu práva, ktorým bol uvedený akt údajne poznačený (rozsudky zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisia, C-362/05 P, EU:C:2007:322, bod 50, a z 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 48).

109 V tejto súvislosti treba uviesť, že v rámci tejto žaloby žalobkyne z niekoľkých dôvodov spochybňujú metódu, ktorú si Rada a Komisia v napadnutom nariadení vybrala na výpočet normálnej hodnoty, a teda aj dumpingového rozpätia, čo je metóda, ktorá sa môže v budúcnosti, najmä pokiaľ ide o dovozy kyseliny vínnej s pôvodom v Číne, opäť použiť.

110 Okrem toho treba zamietnuť tvrdenie Komisie založené na rozsudku z 15. decembra 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Rada (T-199/04 RENV, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:740), podľa ktorého nezrovnalosti vytýkané v prejednávanej veci sú úzko späté s okolnosťami prípadu a nemali by sa opakovať nezávisle od nej. Na jednej strane použitie nesprávnej metódy pre výpočet normálnej hodnoty sa môže v budúcnosti opakovať, a to nezávisle od okolností prejednávanej veci. Na druhej strane určujúcim prvkom uvedeným v rozsudku z 15. decembra 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Rada (T-199/04 RENV, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2016:740), je skutočnosť, že nedostatky by sa mohli v budúcnosti opakovať, aj ak by napadnutý akt prestal vyvolávať svoje účinky, a nie že takáto možnosť existuje bez ohľadu na okolnosti veci.

111 Navyše, ako je uvedené v bode 90 vyššie, 19. apríla 2017 uverejnila Komisia oznámenie o začatí revízneho prešetrovania pred uplynutím platnosti antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Číne.

112 Z toho vyplýva, že Komisia v súčasnosti zvažuje zachovanie opatrení vyplývajúcich z napadnutého nariadenia, ktoré ostávajú v platnosti, pokiaľ ide o výrobky spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory, bez toho, aby bola dotknutá možnosť prijať vhodné opatrenia s cieľom napraviť porušenie podstatných formálnych náležitostí, pokiaľ ide o spoločnosť Changmao Biochemical Engineering, rozsudkom z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372).

113 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy majú žalobkyne záujem na konaní. Preto musí byť uvedená žaloba vyhlásená za prípustnú.

O veci samej

114 Na podporu žaloby žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia z dôvodu zmeny metodológie použitej na výpočet normálnej hodnoty, druhý na porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia [teraz článok 2 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 2016/1036] v spojení s článkom 2 ods. 1 až 3 základného nariadenia (teraz článok 2, ods. 1 až 3 nariadenia 2016/1036) z dôvodu použitia vytvorenej normálnej hodnoty namiesto skutočných domácich predajných cien v analogickej krajine, tretí na porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia pri vytváraní normálnej hodnoty na základe nákladov v inej krajine než v analogickej krajine, štvrtý na porušení článku 2 ods. 3 základného nariadenia pri vytváraní normálnej hodnoty odkazom na surovinu, ktorá nie je rovnocenná, a piaty na porušení práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia

– *Tvrdenia účastníkov konania*

115 Prvým žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že napadnuté nariadenie porušuje článok 11 ods. 9 základného nariadenia, keďže Rada zmenila metodológiu použitú na výpočet normálnej hodnoty bez toho, aby to bolo odôvodnené zmenou okolností. Konkrétne napadnutému nariadeniu vytýkajú, že sa vytvorila normálna hodnota namiesto skutočných domácich predajných cien.

116 Hoci žalobkyne pripúšťajú, že bolo nevyhnutné zmeniť metodológiu v prípade dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí už neboli oprávnení na ŠTH, s použitím analogickej krajiny sa domnievajú, že Rada mala vychádzať zo skutočných domácich predajných cien v analogickej krajine, ako to urobila počas pôvodného prešetrovania pre vyvážajúcich výrobcov, ktorí nežiadali o ŠTH.

117 Rada podporovaná Komisiou, pokiaľ ide o tento žalobný dôvod, tvrdenia žalobkýň odmieta.

118 Konkrétnejšie Rada poznamenáva, že pri pôvodnom preskúmaní mali dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia nárok na ŠTH, a preto bola normálna hodnota stanovená na základe ich skutočných domácich predajných cien podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia [teraz článok 2 ods. 7 písm. b)] nariadenia 2016/1036. Podľa názoru Rady vzhľadom na to, že napadnuté nariadenie uvádzalo záver, že podmienky na priznanie týmto čínskym vyvážajúcim výrobcom ŠTH už neboli splnené, metóda použitá pri pôvodnom preskúmaní pri týchto dvoch výrobcoch už nemohla byť použitá a normálna hodnota sa musela vypočítať v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Článok 11 ods. 9 základného nariadenia sa tak na daný prípad neuplatní.

119 Rada sa domnieva, že žalobkyne v skutočnosti tvrdia, že napadnuté nariadenie malo na dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov uplatňovať rovnakú metódu, aká sa použila v pôvodnom preskúmaní vo vzťahu k ostatným nespolupracujúcim vyvážajúcim výrobcom. Podľa jej názoru tento argument treba zamietnuť, pretože článok 11 ods. 9 základného nariadenia sa týka uplatnenia tej istej metódy na ten istý hospodársky subjekt počas pôvodného vyšetrovania a preskúmania. Rada preto odmieta tvrdenie, podľa ktorého pre všetky vývozy príslušného výrobku z Číny sa viedlo jediné prešetrovanie. V skutočnosti sú počas vyšetrovania použité mnohé metódy súčasne v závislosti od konkrétnej situácie každého vyvážajúceho výrobcu, podľa toho, či je alebo nie je zaradený do vzorky a či spolupracuje alebo nie.

120 Navyše výklad žalobkýň by zmazal akékoľvek rozlišovanie medzi spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami a nespolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami, čo by bolo v rozpore so zásadou zákazu diskriminácie.

121 Okrem toho Rada poznamenáva, že počas pôvodného prešetrovania boli dumpingové rozpätia pre oboch čínskych vyvážajúcich výrobcov vypočítané na základe údajov o syntetickom výrobnom postupe. Výklad žalobkýň by viedol po prvýkrát k založeniu výpočtu normálnej hodnoty na údajoch týkajúcich sa prirodzeného výrobného postupu, zatiaľ čo vývozná cena by sa vždy počítala na základe údajov týkajúcich sa syntetického výrobného postupu, čo by skreslilo ich porovnanie.

122 Nakoniec Rada odkazuje na povinnosť vykonať spravodlivé porovnanie, ktorá vyplýva z článku 11 ods. 9 v spojení s článkom 2 odsekmi 10 a 11 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 10 a 11 nariadenia 2016/1036). Aj keď Rada pripúšťa, že článok 2 ods. 10 základného nariadenia sa týka porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny, toto ustanovenie tiež znamená, že je potrebné dbať o to, aby sa výpočet normálnej hodnoty uskutočnil takým spôsobom, aby umožnil, že následné porovnanie bude spravodlivé. V prejednávanej veci vzhľadom na rozdiely vo výrobných postupoch v Argentíne a Číne by bolo nespravodlivé vychádzať zo skutočných predajných cien argentínskeho výrobcu.

– *Posúdenie Všeobecným súdom*

123 Prvým žalobným dôvodom žalobkyne Rade v podstate vytýkajú, že na výpočet dumpingového rozpätia dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov sa vytvorila normálna hodnota namiesto toho, aby sa použili skutočné domáce predajné ceny v analogickej krajine, ako to urobila pre výrobcov, ktorým sa v pôvodnom prešetrovaní nepriznalo ŠTH. Podľa žalobkýň takýto postup odporuje článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

124 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pravidlá na výpočet normálnej hodnoty sú definované v článku 2 ods. 1 až 7 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 1 až 7 nariadenia 2016/1036). V prípade dovozov z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je ku dňu začatia prešetrovania členom Svetovej obchodnej organizácie (WTO), sa normálna hodnota v zásade určí podľa špecifickej metódy stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Podľa tejto metódy sa normálna hodnota vypočíta najmä na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom, tzv. metóda analogickej krajiny.

125 Výnimočne sa podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, pokiaľ ide o dovozy pochádzajúce z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, normálna hodnota určí podľa článku 2 ods. 1 až 6 tohto nariadenia, ak sa preukáže, že u tohto výrobcu alebo týchto výrobcov prevládajú podmienky trhového hospodárstva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, EU:T:2004:317, bod 50, a z 26. septembra 2012, LIS/Komisia, T-269/10, neuverejnený, EU:T:2012:474, bod 39). Treba pripomenúť, že článok 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia obsahuje pravidlá uplatniteľné na určenie normálnej hodnoty pre dovozy pochádzajúce z krajín s trhovým hospodárstvom.

126 Okrem toho podľa znenia článku 11 ods. 9 základného nariadenia pri všetkých preskúmaniach použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodiku ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k uloženiu antidumpingového cla, pričom sa náležite zohľadnia ustanovenia článku 2 základného nariadenia.

127 Z článku 11 ods. 9 základného nariadenia vyplýva, že v rámci preskúmania sú inštitúcie Únie vo všeobecnosti povinné uplatňovať tú istú metódu, vrátane metódy na porovnanie vývoznej ceny a normálnej hodnoty, ako bola metóda použitá pri pôvodnom zisťovaní, ktoré viedlo k uloženiu cla. To isté ustanovenie stanovuje výnimku umožňujúcu inštitúciám uplatniť metódu odlišnú od tej, ktorá bola použitá pri pôvodnom zisťovaní, ale iba vtedy, ak sa okolnosti zmenili. Z toho istého ustanovenia vyplýva, že uplatnená metóda musí byť v súlade s ustanoveniami článku 2 základného nariadenia (rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Rada, T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, body 41 a 42).

128 Prejednávanú vec treba preskúmať práve s ohľadom na tieto zásady.

129 Z odôvodnení 18 až 28 dočasného nariadenia a odôvodnenia 13 konečného nariadenia vyplýva, že pri pôvodnom zisťovaní týkajúcom sa dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí preukázali, že u oboch prevládali podmienky trhového hospodárstva a ktorým preto bol priznaný ŠTH, Komisia vypočítala normálnu hodnotu za uplatnenia pravidiel uvedených v článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, najmä na základe skutočnej domácej predajnej ceny fakturovanej každým vyvážajúcim výrobcom. Pokiaľ ide o vyvážajúcich výrobcov, ktorým sa v pôvodnom zisťovaní nepriznalo ŠTH, z odôvodnení 29 až 34 dočasného nariadenia a odôvodnenia 13 konečného nariadenia vyplýva, že normálna hodnota bola stanovená na základe informácií získaných od výrobcu v analogickej krajine, predovšetkým nákupných cien na argentínskom domácom trhu, podľa pravidiel uvedených v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

130 Podľa odôvodnení 15 až 21 napadnutého nariadenia dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom pri preskúmaní nebol priznaný ŠTH. Z tohto dôvodu už normálnu hodnotu nebolo možné stanoviť na základe skutočnej domácej predajnej ceny fakturovanej každým z dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov podľa pravidiel uvedených v článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia. Ako to žalobkyne uznali, toto samo osebe nepredstavuje zmenu metodológie odporujúcu článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

131 Z odôvodnení 27 až 29 napadnutého nariadenia vyplýva, že pre dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov bola pri preskúmaní stanovená normálna hodnota v podstate na základe výrobných nákladov v Argentíne, a nie na použití domácej predajnej ceny v tejto krajine.

132 V rozpore s tým, čo uvádza Rada, toto predstavuje zmenu metodológie v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Podľa tohto ustanovenia totiž pri všetkých preskúmaniach Komisia použije „tú istú metodológiu ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k clu“. V prejednávanej veci bola normálna hodnota pre vyvážajúcich výrobcov bez ŠTH počas pôvodného zisťovania vypočítaná na základe domácich argentínskych predajných cien, zatiaľ čo pri preskúmaní bola pre dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorým už nebolo priznané postavenie ŠTH, v podstate vytvorená na základe výrobných nákladov v Argentíne. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že znenie článku 11 ods. 9 základného nariadenia odkazuje na uplatnenie tej istej metódy v pôvodnom zisťovaní a pri preskúmaní. Preto v rozpore s tým, čo uvádza Rada, toto ustanovenie sa neobmedzuje iba na vyžadovanie uplatnenia tej istej metódy na rovnaký hospodársky subjekt.

133 Je zrejmé, že na výpočet normálnej hodnoty vyvážajúcich výrobcov, ktorí, keďže sa nachádzajú v rozdielnych situáciách, podliehajú rôznym ustanoveniam základného nariadenia, sa môžu používať rôzne metodológie. Takým je napríklad prípad vyvážajúcich výrobcov s postavením ŠTH a vyvážajúcich výrobcov bez postavenia ŠTH. V zásade sú podľa článku 11 ods. 9 základného nariadenia inštitúcie Únie povinné uplatňovať tú istú metódu na výpočet normálnej hodnoty pre vyvážajúcich výrobcov, ktorým nebol priznaný ŠTH, pri pôvodnom prešetrovaní a pri revíznom preskúmaní, s výhradou zmeny okolností alebo skutočnosti, že pôvodne použitá metóda sa ukázala byť v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.

134 V prejednávanej veci napadnuté nariadenie neodkazuje na zmenu okolností. Hoci napadnuté nariadenie v jeho odôvodnení 27 spresňuje, že uplatnená metodológia vyplýva z rozdielov medzi výrobnými postupmi kyseliny vínnej v Argentíne a Číne, a to v uvedenom poradí prirodzenom výrobnom postupe a syntetickom výrobnom postupe, ako to správne uvádzajú žalobkyne, tieto rozdiely existovali a boli známe už v štádiu pôvodného zisťovania.

135 Treba poznamenať, že Rada vo svojich písomných podaniach tvrdí, že porovnanie medzi na jednej strane normálnou hodnotou vypočítanou na základe domácich predajných cien v Argentíne, a teda založenou na údajoch týkajúcich sa prirodzeného výrobného postupu, a na druhej strane vývoznými

cenami dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov týkajúcich sa syntetickej výroby, je chybné alebo nespravodlivé. V odpovedi na otázku týkajúcu sa významu tohto tvrdenia na pojednávaní Rada uviedla, že takáto metóda výpočtu antidumpingového cla je v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.

136 V tejto súvislosti je namieste uviesť, že napadnuté nariadenie neuvádza, že pôvodná metóda sa ukázala byť v rozpore s článkom 2 základného nariadenia, čo takisto potvrdzuje skutočnosť, že platné antidumpingové clo vzťahujúce sa na iných vyvážajúcich výrobcov je stále založené na normálnej hodnote stanovenej podľa pôvodnej metódy. Ak by sa prijala téza Rady, malo by to za následok, že uplatnenie tejto metódy na ostatných vyvážajúcich výrobcov, ktorých clo je stále stanovené na základe tejto metódy, by bolo protiprávne. Treba však konštatovať, že Rada a Komisia nijako nezmenili antidumpingové clo uplatniteľné na všetkých ostatných vyvážajúcich výrobcov po prijatí dočasného nariadenia.

137 Okrem toho je namieste zamietnuť dôvodnosť tohto tvrdenia vzhľadom na to, že kyselina vínna vyrábaná chemickou syntézou má rovnaké vlastnosti a je určená na rovnaké základné použitia ako kyselina vínna, ktorá sa vyrába z vedľajších produktov pri výrobe vína, ako je uvedené v bode 1 vyššie. Preto porovnanie medzi normálnou hodnotou vypočítanou z údajov týkajúcich sa prirodzeného výrobného postupu a vývoznou cenou z údajov týkajúcich sa syntetického výrobného postupu zdá sa neodporuje článku 2 základného nariadenia.

138 Treba dodať, že Rada nemôže odôvodňovať zmenu metódy len konštatovaním, že metóda, ktorú použilo napadnuté nariadenie, je najvhodnejšia. Podľa judikatúry totiž nestačí, aby bola nová metóda vhodnejšia ako predchádzajúca, pokiaľ tá je v súlade s článkom 2 základného nariadenia (rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Rada, T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, bod 50).

139 Napokon treba zamietnuť tvrdenie Rady, podľa ktorého výklad žalobkýň vymazal akékoľvek rozlišovanie medzi spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami a tými vyvážajúcimi výrobcami, ktorí nespolupracovali. Z odôvodnenia 22 napadnutého nariadenia vyplýva, že obidvom spolupracujúcim čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí spĺňajú podmienky stanovené v článku 9 ods. 5 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 5 nariadenia 2016/1036), bol udelený ŠTH. Preto na rozdiel od ostatných nespolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov získali právo na individuálne antidumpingové clo založené na ich vlastných vývozných cenách.

140 Navyše z judikatúry vyplýva, že podľa článku 9 ods. 5 základného nariadenia individuálne antidumpingové clo sa obvykle vypočíta na základe porovnania normálnej hodnoty uplatniteľnej na všetkých vyvážajúcich výrobcov s individuálnymi vývoznými cenami predmetného výrobcu [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 130, a z 26. novembra 2015, Giant (China)/Rada, T-425/13, neuverejnený, EU:T:2015:896, bod 47]. Treba teda odmietnuť tvrdenie, ktoré uvádzala Rada a Komisia na pojednávaní, podľa ktorého treba odmietnuť prvý žalobný dôvod na základe článku 9 ods. 5 základného nariadenia.

141 Je totiž potrebné uviesť, že je logické, že hoci viacerým vyvážajúcim výrobcom bol udelený ŠTH, normálna hodnota bola odlišná pre každého, pretože sa vypočítava na základe údajov špecifických pre každého z nich. Naproti tomu nie je dôvod na to, aby bola normálna hodnota v prípade viacerých vyvážajúcich výrobcov, ktorým sa zamietlo ŠTH, odlišná, keďže v tejto situácii sú výpočty normálnej hodnoty založené na údajoch analogickej krajiny, a teda nezávisle od údajov týkajúcich sa každého z nich. V tomto poslednom uvedenom prípade vyvážajúci výrobca môže vždy požiadať o individuálne zaobchádzanie, čo znamená, že individuálne dumpingové rozpätie sa vypočíta porovnaním normálnej hodnoty, ktorá je rovnaká pre všetkých, s jeho vlastnými vývoznými cenami, namiesto porovnania normálnej hodnoty s vývoznými cenami výrobného odvetvia.

142 Vzhľadom na vyššie uvedené treba prvému žalobnému dôvodu vyhovieť. Napadnuté nariadenie teda treba zrušiť.

143 Nie je preto potrebné, aby Všeobecný súd skúmal ostatné žalobné dôvody uvádzané žalobkyňami.

O návrhu na zachovanie účinkov napadnutého nariadenia

– Tvrdenia účastníkov konania

144 V prípade, ak sa žalobe o neplatnosť vyhovie, žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd ponechal v platnosti účinky napadnutého nariadenia, až kým Rada neprijme primerané opatrenia na dosiahnutie súladu s rozsudkom Všeobecného súdu podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ. V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že zrušenie napadnutého nariadenia by malo za následok, že by sa ocitli v ešte zložitejšej situácii, pretože by boli vystavené dumpingu dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, až do prijatia vykonávacích opatrení Radou. Spresňujú, že ich žaloba nesmeruje k zrušeniu všetkých účinkov napadnutého nariadenia, ale skôr k jeho náprave. Preto dvom čínskym vyvážajúcim výrobcom netreba priznať neoprávnenú výhodu.

145 Podľa Rady žalobkyne nepreukázali, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky na uplatnenie článku 264 druhého odseku ZFEÚ. Rada najmä poznamenáva, že je potrebné vziať do úvahy všetky prítomné záujmy, najmä záujmy dovozcov, ktorí budú musieť zaplatiť protiprávne antidumpingové clá, pokiaľ inštitúcie nebudú konať. Žalobkyne navyše nepreukázali existenciu závažných dôvodov právnej istoty, ktoré by nasvedčovali zachovaniu účinkov napadnutého nariadenia.

– Posúdenie Všeobecným súdom

146 Vzhľadom na zrušenie vyhlásené rozsudkom z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), nie je možné vyhovieť žiadosti žalobkýň, pokiaľ ide o spoločnosť Changmao Biochemical Engineering. Tejto žiadosti však možno vyhovieť, pokiaľ ide o spoločnosť Ninghai Organic Chemical Factory.

147 V tejto súvislosti treba poznamenať, že žaloba nesmeruje k zrušeniu antidumpingového cla vyplývajúce z napadnutého nariadenia, ale k jeho nahradeniu opatrením s prísnejším rozsahom zahŕňajúcim vyššie antidumpingové clo, prípadne podľa odlišnej metodológie výpočtu. Ak by navyše dôsledky samotného zrušenia napadnutého nariadenia mohli mať za následok poškodenie všeobecného záujmu politiky Únie v oblasti antidumpingu, je potrebné, s cieľom zabezpečiť účinnosť týchto opatrení a v rozpore s námietkami Rady, zachovať antidumpingové clo vyplývajúce z napadnutého nariadenia až dovtedy, kým inštitúcie neprijmú opatrenia na vykonanie tohto rozsudku v súlade s článkom 264 druhým odsekom ZFEÚ (rozsudok z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia, 264/82, EU:C:1985:119, bod 32).

148 Navyše treba odkázať na body 101 až 113 vyššie, pokiaľ ide o záujem žalobkýň na konaní, napriek zrušeniu napadnutého nariadenia.

149 Preto je potrebné vyhovieť návrhu na zachovanie účinkov napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom nebolo zrušené rozsudkom z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada (T-442/12, EU:T:2017:372).

O trovách

150 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada vo veci nemala úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi žalobkýň.

151 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. V dôsledku toho Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

152 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozhodnúť, že svoje vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto ustanovenia. Za okolností prejednávanej veci treba rozhodnúť, že Changmao Biochemical Engineering znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 626/2012 z 26. júna 2012, ktorým sa mení a dopĺňa vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 349/2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny vínnej s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, sa zrušuje.**

2. **Antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením č. 626/2012 sa ponecháva, pokiaľ ide o výrobky spoločnosti Ninghai Organic Chemical Factory, až kým Európska komisia a Rada Európskej únie neprijmú opatrenia na vykonanie tohto rozsudku.**

3. **Rada znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli spoločnostiam Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl a Comercial Química Sarasa, SL.**

4. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

5. **Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd znáša svoje vlastné trovy konania.**

Collins Kăncheva Bieliūnas

Barents Passer

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. mája 2018.

Podpisy